

PLUSVALUA

¿Convé que baixi la inflació?

JOAN N. CASALS
Expreident de PIMEC

Diu en que ara la nostra economia marxa molt bé, i deu ser veritat si fem cas de l'espectacular davallada que s'ha aconseguit en les taxes d'inflació: si hem de creure els experts, l'estabilitat de preus haurà de fomentar la inversió i haurà d'accelerar el creixement i la creació d'ocupació. No obstant, però, darrere d'aquest triomfalisme existeix el fet que massa ciutadans es troben que no tenen feina, o que la tenen precària, o bé mal pagada. És a dir que, per a molta gent, els seus guanys no sols no han pujat al ritme de la inflació sinó que han baixat descaradament. ¿Deu voler dir això, potser, que havíem valorat excessivament els beneficis que ens havia de dur una inflació baixa? ¿O bé, tal vegada, que ha estat massa mígrada la recompensa obtinguda respecte als sacrificis esmerçats a lluitar contra la inflació?

Ara no voldríem pas donar la sensació que no estem d'acord a voler fer baixar la inflació. Al contrari, creiem que és el mateix que voler reduir la febre d'un malalt: totes dues coses són positives, en el ben entès, però, que en tots dos casos allò que veritablement convé reduir és la causa —o la malaltia— que provoca aquesta febre —o aquella inflació—. I diem això per no caure en l'error de voler atacar l'efecte i no pas la causa; és a dir, atacar la febre i no pas la malaltia. Cosa que passa quan es recreen analgèsics al malalt o bé, en el cas paral·lel, quan l'organisme social, l'autoritat monetària, prescriu augmentar els tipus d'interès, com si l'encariment del diner no fos també un factor inflacionari...

La intervenció del govern i la sort

Es per això que pensem que l'actual davallada de la nostra inflació ha filat més prim que altres vegades ja que, per exemple, els interessos han anat baixant també moltíssim. ¿Potser perquè la inflació havia baixat? ¿O bé perquè la inflació havia de baixar? Qui ho sap! ¿Què va ser primer: l'ou o la gallina? I al mateix temps, la intervenció del govern ha forçat a la baixa molts preus administrats, com ara els energètics, ha congelat sous de funcionaris, etc. Per altra banda, la sort ha fet que alguns preus molt erràtics, com ara els d'aliments no elaborats, tinguessin una evolució favorable. Tot plegat ha ajudat a fer que l'IPC últimament augmentés poquíssim, tot i que aquest bon resultat potser tampoc és una garantia d'estabilitat per al futur, ja que podríem trobar-nos dins d'una situació més aviat fràgil.

Davant de tot això, hauríem de remarcar —encara que sigui amb perill de semblar que anem contra corrent— que una inflació baixa per ella mateixa diu ben poca cosa. Ja que l'IPC és només una mitjana de les mitjanes dels augmentos dels preus i el que sol passar és que uns preus augmenten molt, uns altres poc i uns altres en lloc de pujar baixen. Dit d'una altra manera: s'esdevé que, quan una part de la població es pot permetre el luxe de continuar augmentant els seus preus per sobre de la mitjana, això obliga que —per mor de voler mantenir una mitjana amb un increment petit— altres parts de la població s'hagin de sacrificar per fer que l'augment dels seus preus sigui inferior a la mitjana i fins i tot abaixar-los.

Economia real

I aquesta és una manera d'arribar a una situació perversa ja que, en general, la població sacrificada sol ser la que es mou dins de l'economia real —consumidors, pimes, etc.— i, aleshores, aquesta disminució efectiva de rendes es tradueix en una reducció de compres —per a inversió i consum— que no fa més que frenar l'activitat i l'ocupació.

Per concloure, potser ens hauríem d'atrevir d'una vegada a pensar que el pànic que hem agafat a la inflació moderada no té prou fonament. Ja que una hipotètica inflació zero seria, no una benedicció, sinó una autèntica calamitat, ja que obligaria a exagerar encara més aquesta divisió i distància entre uns quants que tenen llicència per fer inflació i uns altres, més nombrosos, que es veuen forçats a fer antiinflació a base d'estrenyer-se el cinturó. Això, sense parlar del fet que una inflació nul·la donaria molts avantatges al diner ociós, ja que així es podria retirar còmodament de la circulació sempre que es volgués, quedant aparcat sense produir, però sense perdre valor per això.